

Brüsszel, 2025. május 27.
(OR. en)

9434/25

Intézményközi referenciaszám:
2025/0126 (NLE)

CCG 17

JAVASLAT

Küldi:	az Európai Bizottság főtitkára részéről Martine DEPREZ igazgató
Az átvétel dátuma:	2025. május 26.
Címzett:	Thérèse BLANCHET, az Európai Unió Tanácsának főtitkára
Biz. dok. sz.:	COM(2025) 253 final
Tárgy:	Javaslat A TANÁCS HATÁROZATA az Európai Unió által a hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodás résztvevőinek a kamatlábakra vonatkozó rendelkezésekről szóló tervezett határozata tekintetében képviselendő álláspontról

Mellékelten továbbítjuk a delegációknak a következő dokumentumot: COM(2025) 253 final.

Melléklet: COM(2025) 253 final

EURÓPAI
BIZOTTSÁG

Brüsszel, 2025.5.26.
COM(2025) 253 final

2025/0126 (NLE)

Javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

**az Európai Unió által a hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodás
részrtvevőinek a kamatlábakra vonatkozó rendelkezésekről szóló tervezett határozata
tekintetében képviselendő álláspontról**

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT TÁRGYA

E javaslat tárgya a Bizottság által az Európai Unió nevében a hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodással (a továbbiakban: megállapodás) összefüggésben a megállapodás kamatlábakra vonatkozó rendelkezéseinek módosítására irányuló tervezett határozattal kapcsolatban képviselendő álláspont meghatározásáról szóló határozat. Az említett rendelkezések meghatározzák az exporthitelekhez nyújtott hivatalos finanszírozási támogatásra alkalmazandó minimális CIRR-kamatlábakat (Commercial Interest Reference Rates – kereskedelmi referencia-kamatlábak).

2. A JAVASLAT HÁTTERE

2.1. A hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodás

A megállapodás egy informális megállapodás az EU, az USA, Kanada, Japán, Korea, Norvégia, Svájc, Ausztrália, Új-Zéland és Törökország között, melynek célja, hogy keretet biztosítson a hivatalosan támogatott exporthitelek szabályszerű alkalmazásához. A gyakorlatban az egyenlő versenyfeltételek megteremtését (azaz annak biztosítását, hogy a verseny alapját az exportált áruk és szolgáltatások ára és minősége képezze, ne pedig a biztosított pénzügyi feltételek), valamint az arra való törekvést jelenti, hogy megszüntessék a hivatalosan támogatott exporthitelekkel összefüggő támogatásokat és kereskedelmi torzulásokat. A megállapodás 1978 áprilisában határozatlan időtartamra hatályba lépett, és bár az OECD titkárságától kap adminisztratív támogatást, nem az OECD jogi aktusa¹.

A megállapodást rendszeresen frissítik, figyelembe véve azokat a pénzügyi piaci és szakpolitikai fejleményeket, amelyek hatást gyakorolnak a hivatalosan támogatott exporthitelek nyújtására. A megállapodás az 1233/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet² értelmében jogilag kötelező érvényű az EU-ban. A megállapodás feltételeinek felülvizsgálatai az említett rendelet 2. cikke szerinti felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén épülnek be az uniós jogba.

2.2. A hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodás résztvevői

A Bizottság képviseli az Uniót a megállapodás résztvevőinek (a továbbiakban: a résztvevők) ülésein és döntéshozatali eljárásaiban. A megállapodás valamennyi módosításáról konszenzussal határoznak. Az Unió álláspontját a Tanács fogadja el, és azt a tagállamok az exporthitelekkel foglalkozó tanácsi munkacsoportban³ vitatják meg.

2.3. A hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodás résztvevőinek tervezett jogi aktusa

A CIRR-kamatlábak államilag támogatott exportfinanszírozási szerződés részeként kínálható rögzített minimális kamatlábak. A CIRR-kamatlábakat a megállapodás valamennyi résztvevőjének pénznemére vonatkozóan rögzítik. 2021-ben a CIRR-kamatlábakra vonatkozó rendelkezéseket átfogóan megreformálták, ami operatív szempontokra (pl. a kamatlábak fenntartásának és rögzítésének módozatai), valamint strukturális szempontokra (pl. alapkamatlábak, árrések és felárak) terjedt ki. A CIRR-reform célja a résztvevők hitelezési gyakorlatainak harmonizálása és a CIRR-kamatlábak piaci kamatlábakhoz való közelítése volt.

¹ Az OECD-konvenció 5. cikkében meghatározottak szerint.

² Az Európai Parlament és a Tanács 1233/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról, valamint a 2001/76/EK és a 2001/77/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 326., 2011.12.8., 45. o.).

³ A Tanács határozata a hitelbiztosítással, hitelgaranciával és pénzügyi hitelekkel foglalkozó politika-koordinációs csoport létrehozásáról (HL 66., 1960.10.27., 1339. o.).

A résztvevők egyetértettek abban, hogy a CIRR-felárnak továbbra is egy, az államkötvényhozamokhoz kötött alapkamatlábból és egy felárból kell állnia. Azonban a felárat már nem 100 bázisponton kellene rögzíteni, hogy az jobban tükrözze a piacot. Az új CIRR-felár kiszámítására a következő képletet határozták meg:

$$\text{CIRR-felár} = 0,5 * (\text{az ötéves csereügyleti felár napi hozamainak háromhavi átlaga}) + 80 \text{ bázispont.}$$

Az alkalmazandó ötéves csereügyleti felár napi értékeinek háromhavi átlagát az adott pénznemben az utolsó három naptári hónapra eső napi ötéves csereügyleti felár számtani átlagának kiszámításával állapították meg.

A londoni bankközi kamatláb (LIBOR) volt az a kamatláb, amelyet számos résztvevő referencia-kamatlábként alkalmazott a csereügyleti felárak kiszámításához. A LIBOR 2021 végi megszűnését követően azonban a résztvevők 2022. december 30-án megállapodtak abban, hogy az új CIRR-szabályok végrehajtásától számított egy éven keresztül (2024. július 14-ig) 100 bázispontos ideiglenes felárat vezetnek be valamennyi pénznemre vonatkozóan. Ezt követően a résztvevők 2023. november 6-án megállapodtak abban, hogy az ideiglenes felárat további egy évvel, 2025. július 14-ig vagy addig meghosszabbítják, amíg a résztvevők meg nem állapodnak egy alternatívában. Tekintettel a 100 bázispontos ideiglenes felár közelgő lejártára, egy stabilabb megoldást kell találni a jövőre vonatkozóan.

3. AZ UNIÓ ÁLTAL KÉPVISELENDŐ ÁLLÁSPONT

A LIBOR 2021-es megszűnése miatt a résztvevők már nem tudták alkalmazni azt a megoldást, melyet számos pénznem esetében a CIRR-felár kiszámítására irányoztak elő, t, mivel a LIBOR-t már nem lehetett használni referencia-kamatlábként a csereügyleti felárak kiszámításához.

Erre tekintettel az EU támogatja, hogy a 2025. július 14-ét követően valamennyi pénznem esetében állandó jelleggel 100 bázispontot alkalmazzanak a CIRR-felárként. A 100 bázispont állandó jellegű használata egyszerűsítene a CIRR-rendszert és biztonságot nyújtana a vállalkozásoknak. Ez az átláthatóság szempontjából is vonzó megoldás, amely gyakran hiányzott a csereügyleti megoldásból, különösen az alkalmazott referencia-kamatlábak tekintetében. Továbbá, bár a 100 bázispontot alkalmazó megközelítéshez való visszatérés kevésbé jól tükrözi a piacot, mint a résztvevők által tervezett megoldás, a reform egyéb kulcsfontosságú elemei továbbra is fennállnak, beleértve az operatív elemeket is.

Amennyiben a résztvevők nem állapodnak meg állandó megoldásról a CIRR-felár megállapítására, az EU támogatná a jelenlegi ideiglenes megoldás meghosszabbítását, nevezetesen a 100 bázispontos ideiglenes felár 2025. július 14-től kezdődő, egy vagy több évre történő meghosszabbítását valamennyi pénznem esetében.

Ezért a Tanács ajánlja, hogy a résztvevők 2025. júniusi ülésén az Unió által képviselendő álláspont az legyen, hogy jóvá kell hagyni a megállapodás résztvevőinek a CIRR-felár megállapítására vonatkozó új iránymutatások elfogadásáról szóló tervezett határozatát.

4. JOGALAP

4.1. Eljárási jogalap

4.1.1. Általános elvek

Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 218. cikkének (9) bekezdése határozatok elfogadásáról rendelkezik „a megállapodásokkal létrehozott szervekben az Unió által képviselendő álláspontok kialakítására vonatkozóan, amennyiben az ilyen szervnek

joghatással bíró jogi aktust kell elfogadnia, kivéve a megállapodás intézményi kereteit kiegészítő vagy módosító jogi aktusokat”.

A „joghatással bíró jogi aktus” fogalmába beletartoznak a nemzetközi jognak a kérdéses szervet szabályozó szabályai szerint joghatással bíró jogi aktusok. Ezenfelül a fogalom magában foglalja azokat az eszközöket is, melyek a nemzetközi jog szerint nem bírnak kötelező erővel, de „meghatározó módon befolyásolják az uniós jogalkotó által [...] elfogadott szabályozás tartalmát”⁴.

4.1.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus meghatározó módon befolyásolja az uniós szabályozás tartalmát, nevezetesen a hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról, valamint a 2001/76/EK és a 2001/77/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről szóló, 2011. november 16-i 1233/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletet, mivel annak 2. cikke rögzíti, hogy „[a] Bizottság a 3. cikknek megfelelően a megállapodás résztvevői által az iránymutatásokhoz fűzött módosítások nyomán felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el a II. melléklet módosítása céljából”.

Ezért a javasolt határozat eljárási jogalapja az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése.

4.2. Anyagi jogalap

4.2.1. Általános elvek

Az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozat anyagi jogalapja elsősorban azon tervezett jogi aktus célkitűzésétől és tartalmától függ, amellyel kapcsolatban az Unió által képviselendő álláspont meghatározásra kerül. Amennyiben a tervezett jogi aktus kettős célkitűzést követ, vagy két összetevőből áll, és ezek egyike elsődlegesként vagy döntő jellegüként azonosítható, míg a másik csak járulékos jellegű, az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdése szerinti határozatot egyetlen anyagi jogalapra, azaz az elsődleges, illetve döntő jellegű célkitűzés vagy összetevő által megkövetelt anyagi jogalapra kell alapítani.

4.2.2. A jelen esetre történő alkalmazás

A tervezett jogi aktus elsődleges célkitűzése és tartalma az exporthitelekkel kapcsolatos, amelyek a közös kereskedelempolitika hatálya alá tartoznak. Ezért a javasolt határozat anyagi jogalapja az EUMSZ 207. cikke.

4.3. Következtetés

A javasolt határozat jogalapja az EUMSZ 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdése, összefüggésben az EUMSZ 218. cikkének (9) bekezdésével.

⁴ A Bíróság 2014. október 7-i ítélete, Németország kontra Tanács, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64. pont.

javaslat

A TANÁCS HATÁROZATA

az Európai Unió által a hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodás résztvevőinek a kamatlábakra vonatkozó rendelkezésekről szóló tervezett határozata tekintetében képviselendő álláspontról

AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 207. cikke (4) bekezdésének első albekezdésére, összefüggésben annak 218. cikke (9) bekezdésével,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

mivel:

- (1) A hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodásban (a továbbiakban: megállapodás) foglalt iránymutatásokat az 1233/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁵ átültette az uniós jogba, és így azok jogilag kötelező érvényűvé váltak az EU-ban.
- (2) A résztvevőknek a LIBOR megszűnését követően megoldást kell találniuk a megállapodásnak a CIRR-felár megállapítására vonatkozó rendelkezéseinek módosítására.
- (3) A CIRR-kamatlábakra vonatkozó rendelkezéseket módosító tervezett határozatnak egyértelműbbé kell tennie a rendelkezéseket és harmonizálnia kell a hitelezési gyakorlatokat, ezáltal erősítve a résztvevők közötti egyenlő versenyfeltételeket.
- (4) Helyénvaló meghatározni az Unió által a megállapodás résztvevőinek írásbeli eljárásában képviselendő álláspontot, mivel a tervezett határozat – az 1233/2011/EU rendelet 1. cikkéből adódóan – meghatározó módon befolyásolja majd az uniós szabályozás tartalmát,

ELFOGADTA EZT A HATÁROZATOT:

1. cikk

Az Unió által a hivatalosan támogatott exporthitelekéről szóló megállapodással összefüggésben a megállapodás kamatlábakra vonatkozó rendelkezéseinek felülvizsgálata, különösen a felár megállapítása tekintetében képviselendő álláspontnak összhangban kell lennie e határozat mellékletével.

⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 1233/2011/EU rendelete (2011. november 16.) a hivatalosan támogatott exporthitelek terén bizonyos iránymutatások alkalmazásáról, valamint a 2001/76/EK és a 2001/77/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 326., 2011.12.8., 45. o.) (a továbbiakban: az 1233/2011/EU rendelet).

2. cikk

Ez a határozat az elfogadásának napján lép hatályba.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*a Tanács részéről
az elnök*